

שרת^א, שלא נתקדש לעלות למזבח].

ונסתפק רמי בר חמא, מה הדין כשהניח סיב בתוך מזרק, וקיבל בו דם, **האם מאחר שהסיב רך, וסופג, והדם עובר דרכו, אינו חוצץ בין הכלי לדם, או שאף על פי כן הוא חוצץ.**

ופשט רב חסדא מהדין המבואר לעיל, בענין שוקת שיש בה ספוג, **שאינו חוצץ** בינה לבין המים שעל גביו, וכמו כן הסיב אינו חוצץ בין הכלי לדם.

וללשון ראשון דחו רביה זו, כי יש לחלק בין מים שהם קלושים, ולכן ספוג אינו חוצץ בינם לכלי, לבין דם שהוא סמיך, ולכן יהא הסיב חוצץ בינו לכלי.

וללשון שני, מדין ספוג שבשוקת, יש ללמוד שסיב **אינו חוצץ בין דם לכלי**, כי הדם קלוש כמעט כמו המים, **אבל בין כלי לקומץ הסיב חוצץ**, כי הסולת אינה עוברת דרך הסיב.

מקום עמידת הכהן בהזאות שכנגד הפרוכת

א. במתנות פר ושעיר של יום הכפורים.

לאחר שסיימה תורה להורות סדר הזאות הדם של פר ושעיר כנגד הפרוכת בהיכל, ובאה להורות סדר מתנות הדם על מזבח הזהב, נאמר, **"וְיָצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'** [זה מזבח הזהב שהוא לפני ה'] **וְכָפַר עָלָיו וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סְבִיב"** (ויקרא ט"ז י"ח).

ומתוך כך שהוצרך לצאת אל המזבח, משמע שעד עתה היה פנימה ממנו, ומכאן **שבשעת מתנות דם שכנגד הפרוכת, היה הכהן הגדול לפניו ממזבח הזהב.** [שלא כהזאות שכנגד הפרוכת מדם פר העלם דבר].

ב. במתנות פר הבא על כל המצוות.

כשכהן גדול חטא, בדבר שיחידים מביאים חטאת, על ידי שהורה לעצמו הוראת טעות, אינו מביא חטאת יחיד כשאר בני אדם, אלא פר כהן משיח, ומביא מדמו להיכל, להזות ממנו שבע פעמים כנגד הפרוכת, וארבע פעמים על ארבע קרנות מזבח הזהב, שנאמר, **"וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַפָּר וְהִבִּיא אֹתוֹ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד. וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת**

^א שהקומץ טעון להתקדש בכלי לאחר הקמיצה, והוא כנגד קבלה בדם. [רש"י].